

EVOCANT EL MESTRE BALCELLS

Fóra pueril voler descobrir la personalitat, plena d'acusat caràcter, del mestre Joan Balcells, un dels patriarques de l'obra orfeònica catalana. Jo només evocaré, amb emoció reverencial, records íntims personals que en guardo i que no oblidaré mai.

Potser la primera vegada que vaig tenir contacte indirecte amb el Mestre (jo era llavors una criatura), fou quan ell s'incorporà, amb el més abrandat entusiasme, als rengles dels cantaires de l'Orfeó Català -recordo perfectament en la corda de barítons-, per tal d'acompanyar-lo als memorables concerts de París i Londres de 1914; era fruit de l'admiració per a l'obra de Millet, que havia de cristal·litzar més tard en la promoció del magne homenatge que els Orfeons de Catalunya tribu- taren a l'Orfeó Català i al seu fundador, en 1917, i del qual, el mestre Balcells fou un dels principals puntals.

Després, vaig tenir la sort d'ésser testimoni moltes vegades de l'apostolat artístic i social enfront del seu i nostre admirable Orfeó Gracienc.

¡Amb quina fruïció recordo les audicions dels grans oratoris i, sobretot, aquelles inoblidables sèries de concerts populars matinals

al desaparegut Teatre Eldorado, tan ben estructurades, veritables antologies de la música coral.

En el que fa referència al terreny estrictament personal, haig de manifestar amb la més viva reconeixença, que en totes les meves tasques i actuacions que la direcció de l'Orfeó Català comporta, mai no em faltà la paraula noble, generosa, exultant i encoratjadora del Mestre, ja per mitjà d'afectuosa lletra o bé per comunicació verbal directa o telefònica, aquesta especialment en els seus darrers temps. ¡Com l'enyoro, aquesta comunicació constant, cordialíssima, a bastament compensadora d'altres actituds de signe contrari!

Lluís M^a Millet

4 novembre 1972.

Fora

Seria pueril voler descobrir la personalitat, plena d'acurat caràcter, del Mestre Joan Balcells, un dels patriarques de l'obra orfeònica catalana. Jo només evocaré, amb emoció reverencial, records íntims personals que en guardo i que no oblidaré mai.

Potser la primera vegada que vaig tenir contacte indirecte amb el Mestre (jo era llavors una criatura) fou quan ell s'incorporà als rengles dels cantaires de l'O. C. - recordo perfectament en la c. de baritons - amb el més ²abrandat ³entusiasme, per tal d'acompanyar-lo als memorables concerts de P. i L. de 1914; ⁴fruit de l'admiració per l'obra de Millet, ⁵la qual havia de cristalitzar més tard en la promoció del magne homenatge que els orfeons de Catalunya tributaren a l'O. C. i al seu fundador, en 1917, i del qual, el Mtre. Balcells fou un dels principals punts ^{vaig tenir} (animadors).

Després, he ~~tingut~~ ^{vaig tenir} la sort d'ésser moltes vegades testimoni de l'apostolat artístic i social enfront del seu i nostre admirable O. C. Amb quina fruïció recordo les audicions dels grans oratoris i, sobretot, aquelles inoblidables sèries de concerts populars ^{matinals} al desaparegut Teatre Eldorado, tan ben estructurades, veritables antologies de la música coral, ^{la més viva reconeixent} haig de manifestar amb ~~emoció~~ ^{emoció}.

En ^{el} que fa referència al terreny estrictament personal, que en totes les meves tasques i actuacions que la direcció de l'O. C. comporta, mai ^{no} em faltà la paraula noble, generosa, exultant i encoratjadora del Mestre, ja per mitjà d'afectuosa lletra (en els seus temps), o bé per comunicació verbal directa o telefònica, (aquesta especialment en els seus darrers temps); com l'ignorant, aquesta comunicació constant cordialíssima, afastament compensadora d'altres actituds de signe contrari! Fox